

La gran revetlla de Jorge Drexler

Jorge Drexler, dimarts a Banyoles Foto: LLU S SERRAT.

Jorge Drexler estava eufòric, dimarts a la nit a l'escenari de l'Estrella Damm Club Natació Banyoles, en l'última jornada del festival (A)phònica. "Avui estem feliços per moltes raons i esperem que es noti", va dir primer, sense especificar quines, després d'haver obert el concert amb la cançó que dona títol i concepte al seu nou disc, Bailar en la cueva. L'uruguaià va prometre que començaria amb una coreografia i va complir: ell i tres dels seus set músics es van moure en formació per l'escenari, en una espècie de ball tribal, per contradir una de les frases de la cançó Don de fluir, que va tocar a mig concert: "Los músicos no bailamos". "Mentida!", va cridar el cantant just després del tòpic. Així que Drexler venia amb ganes de ballar, i encara més després d'haver vist la selecció del seu país guanyant Itàlia i passant així a vuitens de final del mundial. "Això ha motivat un bany en pilotes a l'estany", va dir, i

després, quan va quedar sol a l'escenari amb la guitarra elèctrica, va cantar a petició del públic la tornada d'Uruguay nomás, la cançó que va compondre recentment en un impuls patrioticofutbolístic.

En general, el concert de Drexler a Banyoles –la ciutat del seu tècnic de so i del seu mànager de gira– va mostrar una visió inèdita del cantautor, amb una banda en què tenen molt de pes els vents i les percussions, no només per tocar alguns dels temes més ballables de Bailar en la cueva –Esfera, al començament, i Todo cae, Data data, Bolivia, Universos paralelos i La luna de Rasquí, en la festiva recta final–, sinó també per portar al mateix terreny altres cançons anteriors com ara Transporte, Tamborero, Las transeúntes, Mi guitarra y vos. Deseo i, com a cloenda, Todo se transforma, reforçades amb ritmes llatins, sota la presència totèmica d'una gran bola de discoteca. Drexler fins i tot va recuperar la cançó que va compondre quan va ser nomenat pregoner del carnaval de Cadis, Cai, creo que caí. En resum, una autèntica revetlla en la qual només es va trobar a faltar una mica més del Drexler intimista que sap crear moments màgics com La trama y el desenlace, amb la seva guitarra i veu, i el públic xiulant harmònicament: "Si el monstre de l'estany no apareix ara, ja no sortirà mai més."

Just abans, Enric Montefusco (Standstill) va presentar el projecte Micro-Zenit en un concert molt especial a la barca Tirona, amb la seva guitarra i dues veus masculines i dues de femenines del cor Cambra 16. Al mig de l'estany i d'un silenci respectuós del públic, la veu de Montefusco va sonar nítida i potent en la interpretació d'algunes cançons pròpies i de les adaptacions d'un poema de Bukowski (Pájaro azul) i de Bird on a wire de Leonard Cohen. Una experiència molt recomanable que, juntament amb els concerts de Drexler i Radio Babel Marseille, va posar fi a l'onzena edició d'(A)phònica, que ha estat tot un èxit de públic.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/755274-la-gran-revetlla-de-jorge-drexler.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mescultura&utm_source=rss&utm_medium=mescultura&utm_campaign=rss